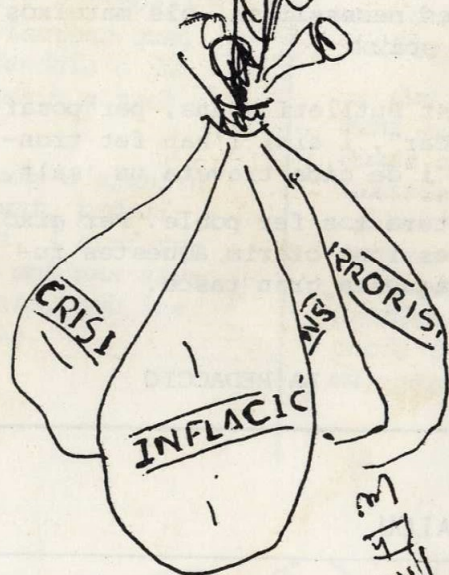
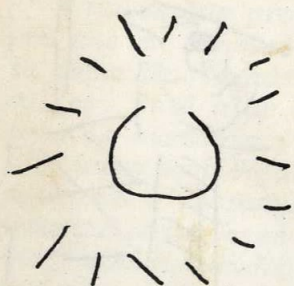

BUTLLETÍ

17
MALGRAT TOT,
...TORNEM
A SORTIR!!

EDITORIAL

Al cap de tants mesos, tornem a treure el Butlletí del Casal al carrer. S'ha renovat l'equip i s'han traçat noves perspectives que han de configurar aquest butlletí, no com merament informatiu i cultural, sinó com una veu i una eina més en la construcció del nostre poble i la defensa de la comunitat de Salou, davant del caciquisme i dels interessos personals que atemptin contra els drets comuns i individuals, o bé el nostre medi de vida, que en el fons és la bellesa de la naturalesa i de les nostres platges que atreuen el turisme, creant riquesa i llocs de treball.

Volem ser un instrument de cultura, però també social, de denúncia. Ja no s'anirà amb mitges tintes. De la mateixa manera que cercarem els escrits millors i més sincers, també assenyallarem, sense vergonya, qualsevol atemptat ecològic que la gent pugui constatar. De la mateixa manera que acollirem aquella redacció d'aquell infant nascut a Salou i de pares forans, amb el més alt orgull i satisfacció, també defendrem la nostra identitat com a poble. Ni estranys ni genuïns. Tots som uns, perquè vivim en un mateix poble, junts, i compartim els mateixos serveis i les mateixes necessitats, els mateixos carrers i la mateixa llum sota el sol.

De cada batzec que ha rebut aquest Butlletí abans, per posar-se en coses "que ho s'havia de ficar", i així l'han fet tronollar, ara en farem un piló més, i de cada traveta un salt.

Tots hem de contribuir a fer cultura i a fer poble. Per això des d'ara, teniu les portes obertes i us oferim aquestes fulles perquè pugueu participar en aquesta gran tasca.

LA REDACCIO

Il·lustrissims Vila-secars

La comunitat de Salou depèn del municipi de Vila-seca. Això ho sap tothom. També coneix tothom la mena de preguntes que es fan els salouencs en els darrers temps. Tant els salouencs de sempre, com els que fa pocs anys que ho som.

A molts que procedim de fora, sempre ens ha semblat com estrany aquesta dependència administrativa tan peculiar. Està clar que cal conèixer tota la història i l'evolució de l'antic terme municipal. Malgrat tot, seguim amb l'estranyesa, perquè en els moments actuals es tendeix a "invertir" municipalment a poblacions que, per raons històriques, feudals o jurídiques, estaven sotmeses a altres poblacions properes.

Entenem que dues ciutats s'ajuntin perquè en el seu creixement, pràcticament, s'hagin fusionat. I així tenim àrees metropolitanes amb uns serveis comuns i generalitzats, amb les avantatges que això suposa.

Però aquest no és el cas de Vila-seca i Salou. Els dos pobles han crescut pel seu compte, amb una dinàmica diferent i ignorant-se un de l'altre, però cuidant Vila-seca que Salou no perdés els lligams de submissió envers l'antic municipi.

Ara bé, crec que no és oportú parlar en aquests moments de separatismes. Però sí, d'autonomia. S'ha de donar cabuda oficial a la inquietud de tot un poble que clama per la seva sobirania i pel reconeixement de la seva capacitat d'autogovernar-se, nascuts del sentit d'identificació del salouenc amb la terra que habita, treballa i estima.

Que la gent que vagi a l'Ajuntament ho tingui en compte. Cal que les coses canviïn i que els nostres il·lustrissims vila-secars assumeixin aquesta relació i ens permetin de caminar amb ells, no darrera sinó a la vora, assolint cadascú els problemes i l'administració del seu poble i aprofitant els punts en comú, per fer-ne una sola empresa.

JOAN GINÉ - MASDEU

BUTLLETÍ DEL CASAL DE SALOU

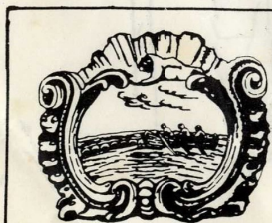
Nº 5

GENER 1979

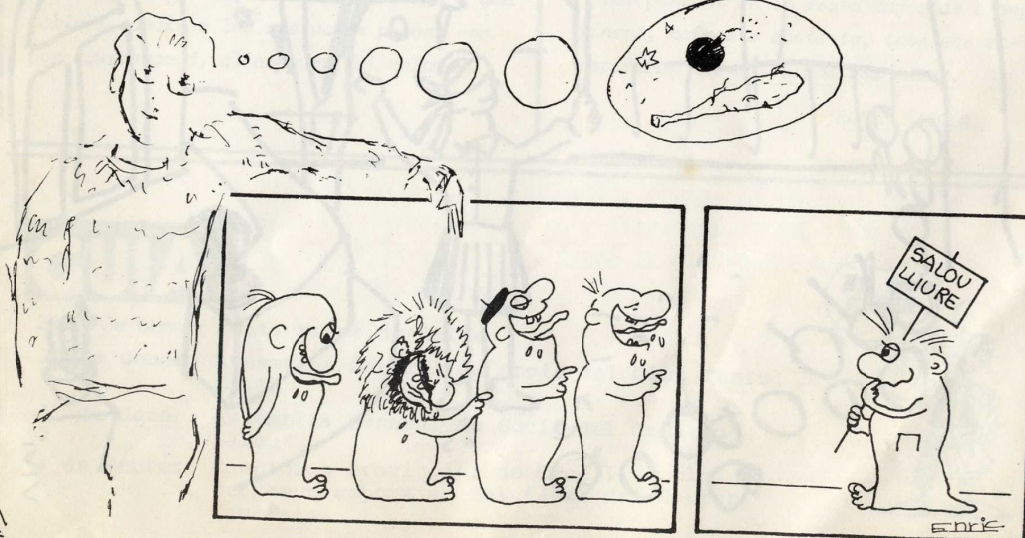
Consell de Redacció: Grup de Joves del Casal "GENT D'ARA".

Dibuixen: Enric Marrasé, Josep Barriach, Bernat Enig.

Coordinador: Joan Giné-Masdeu.

Casal de Salou

Carlos Roig, 1
Teléfono 38 01 19
SALOU

Els nens i nenes de Salou estem molt contents, perquè per fi ja tenim FESTA MAJOR. Ens pensàvem que en el nostre poble només era festa quan hi venen els turistes, a l'estiu.

Per això ens hanagradat molt les cucanyes, i que fessin sardanes, curses ciclistes, cercaviles, majorettes, recitals de cançons, ball, etc... També ens vam divertir molt quan vam veure els nostres pares en pantalons curts, jugant a fútbol amb els nois solters, i com s'embrutaven dins d'aquella bassa de fang, davant de l'Ajuntament.

Clar que també vam trobar a faltar moltes coses: cinema infantil, putxinellis, batalla de flors amb confetis i serpentines, els gegants i els nanos, etc..., però pensem que l'any que ve, els grandots no se'n oblidaran.

Violeta (10 anys)

FESTA MAJOR

CRÒNICA

A la vila de Salou, els darrers dies 20 i 21 de Gener, s'ha celebrat la Festa Major.

Aquesta Festa Major ha tingut diversos aspectes que es resumeixen en una sèrie d'actes, com cucanyes infantils, curses de cintes, sardanes, una cursa ciclista, un cercaviles i no podem oblidar el concurs del calamar, tan popular a la nostra vila marinera.

Tancant tota aquesta sèrie d'actes, hi va haver un ball a càrrec del grup RENACER.

El dissabte dia 20 es celebraren les cucanyes que varen tenir molt d'èxit per part dels infants. Es de destacar l'actuació de la Coral Sant Esteve i Nova Unió de Vilaseca, a l'Església de Sta. Ma. del Mar.

Per la tarda hi va haver sardanes i sardines..., m'explico, sardanes a càrrec d'una Cobla i sardines les que varen pescar -se per equivocació, al concurs del calamar.

El diumenge al matí, va celebrar-se la cursa ciclista de joves i veterans, i, més tard, van sortir a tocar pels carrers la Banda de la Creu Roja.

Després d'això, la gent se'n va anar a dinar, i cap al tard, a les vuit, va començar el tant esperat i fastuós ball que cloïa la Festa Major.

Degut a certs malentesos, es van produir uns incidents una mica desagradables, en impedir l'entrada els membres de la Comissió de festes a uns quants companys del grup GENT D'ARA, que volien recollir els seus premis i que s'havien cregut allò de que "els balls populars els paga l'Ajuntament i són d'entrada lliure". Què hi farem?

Tot pensant en la Festa Major de L'any vinent, moixos o contents, tots ens en retirarem cap a les nostres cases.

ROSER SINGLA

GUIA

- 20-21 de Gener: Festa Major de Salou
- 28 de Gener: Assemblea General de Socis del Club Tennis Salou
- 31 de Gener: Assemblea General de Socis del Casal de Salou
- 4 de Febrer: Campionat Provincial de Cross, en els terrenys esportius del final del Carrer Cambrils.

SUPERTRAMP

'WORKING TITLE'

NOU L.P.?

SUPERTRAMP són els capdavaners del rock sofisticat, d'una música tota plena de sensacions i de sons múltiples, on s'hi barreja harmònicament, des de la rítmica i el contrabaix, fins a la bateria, passant pel saxo, la flauta, el piano, el ferro, etc... El seu gran disc que els varen llançar a la fama d'una manera definitiva, fou el magnífic L.P. "Crime of the century", potser el millor, musicalment, de tots els publicats. Esperem com serà el proper. Sort!

J.V.

FINS QUAN

FINS QUAN HEM DE SEGUIR NAVEGANT PELS BASSALS DELS NOSTRES CARRERS ?

FINS QUAN HEM DE SEGUIR VEIENT ELS RAILS D'UN CARRILET INEXISTENT? I UNES BARRERES? I UN CASOT ENRUNAT QUE TANT DE SERVEI ENS PODRIA FER AL CASAL I AL POBLE DE SALOU ?

FINS QUAN HEM D'AGUANTAR QUE UNA PLATJA PUBLICA SIGUI D'US EXCLUSIU D'UN CAMPING O D'UN HOTEL, I NO ES DEIXI PASSAR A LA GENT ?

FINS QUAN FINS QUAN FINS QUAN FINS QUAN TANTES COSES

les
coses
d'en
Bernat

en la FIESTA MAYOR.

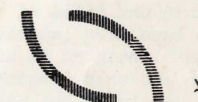
A las 20

GRAN BAILE POPULAR

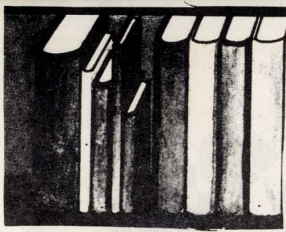
en el CASAL DE SALOU,
por la renombrada Orquesta

RENACER

y clausura de la Fiesta Mayor

FIN

BIBLIOTECA

'HOLOCAUSTO', de Gerald Green (Plaza&Janés Editores)

GERALD GREEN

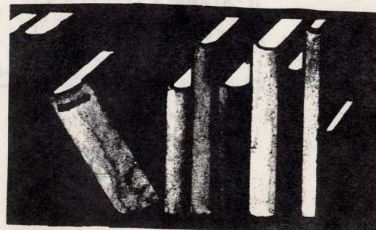
«Holocausto» es una de las mejores novelas que se han escrito sobre la persecución y exterminio de los judíos por parte de los nazis. Lo que sí puede asegurarse es que supera a todas las demás por su originalidad y enfoque del tema. No es una obra más sobre la inconcebible hecatombe humana. Es la historia conmovedora de dos familias en Europa entre los años 1935 y 1945. Una, cuya cabeza es un médico judío y cuyos miembros sufren, sin excepción, los horrores del régimen nazi. El padre de la otra familia es un abogado alemán, joven y ambicioso, quien, espolado por su esposa, se incorpora a la SS y acaba por convertirse en ayudante del principal organizador del aniquilamiento proyectado contra los judíos. A través de las vidas de ambas familias, «Holocausto» narra los emotivos acontecimientos de una década arrolladora que ha dejado un terrible manchón en la historia de la Humanidad. En abril de 1978, la NBC-TV rodó una serie dramática especial de cuatro episodios, basada en esta impresionante novela.

De la misma manera que "Yo, Claudio" o "Raíces", se han convertido en auténticos best-sellers mundiales, a partir del éxito de sus versiones televisivas, HOLOCAUSTO, cuya serie está alcanzando en la TV americana un éxito sin precedentes, está llamado a ser el libro más vendido en los próximos meses y los venideros.

Recomendado para los lectores amantes de la intriga y la acción.

Prudenci Bertrana (1867-1941) debutà com a novel·lista l'any 1906 amb la seva obra *Josafat*, on es revelen els seus grans dots de narrador. Fou director dels setmanaris "L'Esquella de la Torratxa" i "La Campana de Gràcia" i alternava el periodisme amb altres activitats. L'any 1925 publicà *Joi Memòries d'un metge filòsof*, novel·la psicològica basada en el curiós personatge que fou el metge i escriptor Didac Ruiz, la qual aconseguí un notable èxit. El personatge serveix al novel·lista per a fer una caricatura del tipic heroi modernista, però és també la novel·la de l'inadaptat, de l'home que no troba on arrelar-se, tema tan inseparable de Bertrana. Com en el cas de *Josafat*, també hi domina l'erotisme i el sacrilegi, que aquí apareix sota la forma de necrofilia. En definitiva, una mostra inconfusible de l'estil personal de Prudenci Bertrana, un escriptor desmarcat de les modes literàries de la seva època, que tanmateix és el prototipus de l'artista de sempre: l'home que s'emociona per tots i que sent angiosa ment el neguit de la forma i l'ansia de perfecció.

Hem de recomanar, no sols el llibre de Prudenci Bertrana, sinó tota la col·lecció en sí, que va sortint, i que vol ser un compendi de tota la literatura catalana, a través dels escriptors més representatius i amb llibres de preus populars.

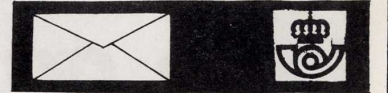

Edicions 62 i "la Caixa"

LES MILLORS OBRES DE LA LITERATURA CATALANA

SOBRE LA JOVENTUT DEL CASAL

bústia

Sr. Director:

Se formó en el Casal un grupo cultural. ¿Quiénes son los componentes? ¿A quién han llamado para formar parte en él? Creo que los fundadores de este grupo, que es una minoría, han dejado fuera de él a una gran mayoría que queda oculta o ni siquiera está enterada de ello. Que no digan los del grupo Gent d'ara o Joventut del Casal que son los representantes de la juventud de Salou, porque no lo son. Si su objetivo es el lucimiento personal, han comenzado con buen pie su singladura.

JOSEP ZAMORA

Un component del grup GENT D'ARA ha demanat constestar el nostre amic J. Zamora:

Nuestro grupo cree que tu crítica se debe a una mala información que tienes sobre GENT D'ARA. Primeramente hablas de un grupo cultural y ese "grupo cultural" no es tal ya que GENT D'ARA no se dedica a un campo concreto, como el de la cultura, sino que, sencillamente se trata de una agrupación de jóvenes que intenta dar ese aliento que le falta a Salou y, en particular, al Casal.

Preguntas quiénes son sus componentes y tú ya los conoces a todos, porque yo mismo te los describí. Dices que a quién hemos llamado para formar parte de él, y te digo que todo el mundo que ha querido ha entrado a formar parte de él; además, me extraña que digas eso, cuando yo mismo te he repetido varias veces que si querías entrar en GENT D'ARA (???).

Respecto a esta "gran mayoría" de jóvenes que queda oculta y ha quedado marginada de nuestro grupo, creemos que te equivocas y te agradeceríamos que nos dijeras quiénes son, para invitarlos inmediatamente a trabajar con nosotros.

También debemos decirte que en nuestro grupo no se luce nadie, y esto lo demuestra el simple hecho de que todos somos iguales y, por lo tanto, no hemos elegido a ningún presidente. Incluso permanecemos en el anonimato los que formamos parte del "Consell de Redacció" de esta segunda época del BUTLLETÍ DEL CASAL.

Para terminar, podemos decirte que no te guardamos ningún rencor, ni nos gustaría que tu nos lo guardases; al contrario, te invitamos de nuevo a entrar en el grupo de jóvenes del Casal y a trabajar en todo lo que sea el bien de nuestro pueblo. Cordialmente,

JAUME BARGALLÓ

UNA LLEUGERA CONFUSIÓ

Estimat Director:

Abans d'ahir, al travessar el doll o "xarco" principal del Carrer Major de Salou, em va caure un anell dels dits. No el vaig poder trobar. Estic desesperada, què faig? Si la vostra Junta del Casal me'l troba, estic disposada a fer una donació de deu mil pessetes pel Butlletí. M'ajudareu?

Mercès. Atenta i amoïnada,

UNA EXCURSIONISTA

Un dels nostres redactors, En Claudi Pebrots, degut a lo pelegrina de la carta, s'ha oferit per constestar-la:

Amiga:

No et vull preguntar com t'ho fas, normalment, per dur un sol anell amb més d'un dit, perquè suposo que és quelcom molt personal. Ara bé m't'he de felicitar per no "perdre't" tu i tot, sencera, amb l'anell, dins del doll: ha estat una gran proesa. Tanmateix, crec que t'has equivocat al recórrer a nosaltres, puix aquí al Casal no tenim cap grup que faci escafandrisme. També creiem que és un atreviment demanar que la nostra Junta en ple, s'arromanguí els camals per fotre's dins del doll. Perquè hi són els serveis municipals! Malgrat tot, com que ets tan simpàtica i sembla que tinguis tantes peles, et perdonem la terrible confusió, i t'invitem a visitar el Casal, on et farem entrega d'un anell de calamar, del que es van deixar els golfes del Sopar del Calamar.

A les teves comes,

CLAUDI PEBROTS

Lo que voy a ser

Arbitro de 1. división

Seré muy duro.
Eh! que se ppe
lo mando a la
carreta.
Si los espectadores
quitan demasiado pito
penalizo.

Guillermo, 7 años

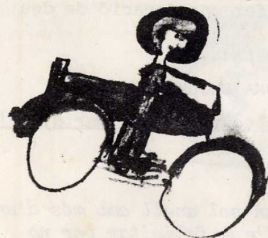
Exritoras

Voy a escribir novelas
de amor. Al final los
personajes se aman
tienen que casarse
o morir.

Elena, 9 años

Corredor de motocross.

Siempre me lleno de barro.
Doy saltos de muchos metros
y gano muchas copas.
Luego siempre me lavo
que lavar bien.

Pedro, 8 años

Mi misra

Tambien las megres
nademos hacer política,
co. Yo quiero ser
ministra.

Diana, 6 años

Entrevistadora

Entreviwo a la gente.
Tengo que buscar a
personajes famosos. Luego
salgo en la television.
Tengo que

tener mu-
cho cuidado
con los
terroris-
tas.

Marisa, 8 años

Optico

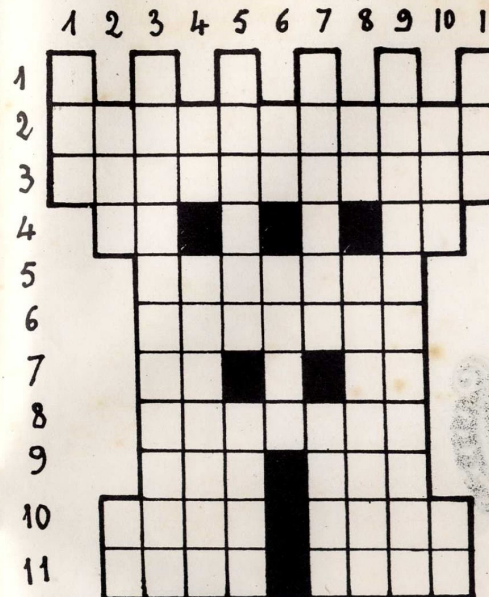
Les pongo y quito gafas a las per-
sonas que no ven bien. Tengo que
tener cuidado para que no pazez-
gan demasiado con los
gafas. Con los míopes vol a
ganar mucho dinero.

Alberto, 9 años

pasatiempos

Entretenciments

mots encreuats

Horitzontals

- 1.- Dues consonants i quatre vocals.
- 2.- Activitat d'un mandra.
- 3.- Són generalment calents i s'apliquen sobre el cos.
- 4.- Bo. No ho és tot el que brilla.
- 5.- Assenyats.
- 6.- Al revés: omplint amb un farciment.
- 7.- Res. Al revés: article.
- 8.- Al revés: torro massa.
- 9.- Té confiança. Vaig unir.
- 10.- Mal que costa molt de desarrelar. Al revés: acords escrits d'una junta.
- 11.- Al revés: entalla, buit en el tall d'un ganivet. Al revés: honest, virtuos.

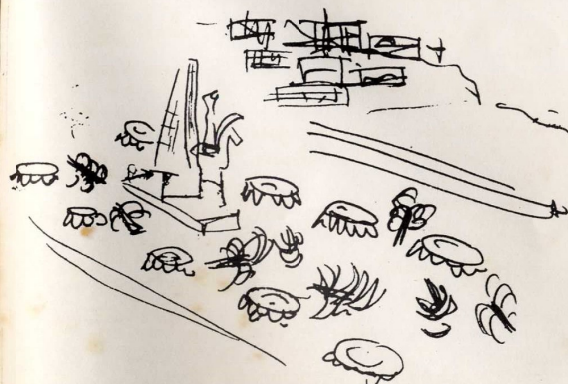
Verticals

- 1.- No és pobre.
- 2.- Més val que no hi pugi la mosca. Camina.
- 3.- Desastros, calamitós.
- 4.- Els de la Patria no són sempre els que hom es pensa.
- 5.- Al revés: incapaç, inadequada. Vocals en desordre.
- 6.- Al revés: pronom personal. Al revés: pedres.
- 7.- Posar oval. Que té cua.
- 8.- Al revés: afirmació. No tots els artistes en tenen (plural).
- 9.- Relativa a l'atmosfera.
- 10.- Al revés: presa, culpable. Al revés: casa contreta.
- 11.- Existeixes.

SOM DE LETRES

R	U	T	A	I	C	E	H	J
A	O	N	I	P	E	P	R	S
L	M	O	R	C	F	T	U	S
O	O	P	O	R	O	Ñ	M	O
R	T	N	H	M	O	L	K	R
A	H	C	A	L	O	M	E	R
C	E	T	N	B	I	A	C	E
S	E	D	A	I	A	C	E	B
E	G	H	Z	Y	U	R	P	O

Localice los nombres de OCHO hortalizas.

QUI LES HA TALLAT ?

1979 Any Internacional
del Nen

